

Qualifications- response to Steki Nadir:

A few thoughts on our use of technology by some luddites:

The internet and what it is good for

The internet is a great resource. It enables comrades to research easily, to communicate across borders and begin to develop relationships, shared projectualities and ideas that are not possible to communicate face to face. In a time when affinity is as likely to be found at a distance than in your particular geographical location, then it provides the feeling and reality of shared struggle, raises morale, solidarity and support and provides invaluable information. Counter-information sites give us a non-corporate arena for transmitting articles, news and analysis.

But counter-information and computer technology eat time, especially in a period of information overload and we can easily spend all our days behind the screen, finding, reading, filtering and re-posting news whilst the number of people on the streets, engaged in the attack, becomes smaller.

So anyone interested in counter-information should consider these things. And should also consider the following: how are you identifying with the counter-information service you provide -

- why are you running a counter-information service?
- are you reposting communiqués that are posted on other sites and again, why?
- is your involvement in a counter-information site impeding your participation in other aspects of struggle such as carrying out attacks? Or is it substitute activity?

Communiqués, Translation and Counter-Information

One of the great benefits of the controversial choice to assume an continuous acronym for attacks - rather than pretending you are different groups of people - is that you do not need to say everything each time in a communiqué in order to make your position clear because claims will be cumulative - the readers follow the development of ideas, analysis and any escalation. A good method of cutting down both translation issues and repetition of the (anti-)political position and analysis of the affinities involved was demonstrated by the Barcelona comrades* who produced one claim for a number of actions at the end of a period of time. Translation problems - which are an issue as the work falls on a few very overwhelmed shoulders - can be made easier by keeping claims for attacks simple and to the point, if anyone feels it appropriate. In no way do we want to see the evolution of anarchist/autonomous 'press agencies', or merely commentary, and we'd like to return to the proposal of the CCF-FAI in their text **Fire & Dynamite - From Indonesia to Chile...**

*... "The prospect of an informal chaotic network of co-support of anarchist cells is capable to cause serious problems to the smooth function of the system. **It is an accountable threat which however should not be consumed in mutual and authentic salutes between the cells and the individualities which compose it.***

It is important to go onto the next step." ... CCF-FAI

Security

Many activists act totally paranoid without any cause, but there are many good comrades who do not take quite simple precautions against electronic surveillance, and often its because nobody really knows who much they're being spied on. Using corporate service providers such as Yahoo, Gmail, Hotmail for our organising is like just handing over the cops and private intelligence corporations all the details in person. Leaving all the sent and received emails in the account for cops to read, using real names on electronic communications and communicating to each other as if it was a secure line is not a good idea. It isn't. If you do not understand how something works, you will not be able to use it safely. Not only that, but many still do not know that the physical computer itself records everything that is written on it. Even if texts are deleted, the computer keeps a 'shadow' of the text on its hard-drive which can be read if the computer is seized. There are a number of ways of dealing with this - apart from never writing anything sensitive on your own computer. You can keep it off the internet, use key-stroke scramblers, encryption programmes and make sure that you replace your computer at intervals, destroying and dumping the old computer (do not give it to someone else). All the newest phones, tablets, and other mobile technologies are tracking devices.

Basically, we need to learn some simple measures. This can be difficult, especially for those us who are resistant to technology. We have never got along with open source software and personally have neither the energy, the desire or an affinity with computers to bother updating our software or our knowledge, but we have to be learning about rapid

technological changes and security measures. Saying that it is worth doing, but we can never rely on it: their expertise in these matters will always be much greater than ours and we can basically never know exactly how advanced their surveillance technologies are.

In countries where it is possible to get unregistered Mobile phones (Pay-As-You-Go), the handsets and their SIMs also need to be changed routinely, although 'IMSI catcher' devices used by the special units of police mean that ditching your phone regularly isn't going to prevent continued phone surveillance as this 'IMSI catcher' device will have analysed patterns of use: phone numbers, texts and locations (so unless all your contacts also change their phone at the same time, security analysers can re-find the pattern), but it makes it a bit harder for them. Having a separate phone for people like your family (who are often the 'control' group for any surveillance team) and another one for your comrades is also a good idea, although of course if they are always turned on the same place an 'IMSI catcher' either on the network or portable in a briefcase will record this and probably monitor both phones. SMS Text messages are databased by phone companies as a written record, so actually ringing someone is better than texting them, because if you're not already under surveillance there is no permanent database of the content of phone calls.

Police and security service tactics are of course different from country to country. The Italian police seem to use more crude physical 'bugging' devices, Germany uses technological surveillance and very high numbers of 'civvies' (plain clothes cops assigned to a target) and the UK uses undercover agents, advanced technological surveillance and a culture of snitching. It also appears to be using our own media, particularly forums and comments pages, to promote 'sweet-grassing' (saying just enough about particular anarchists for it not to be snitching as such but for identities to be more or less obvious to anyone who knows), to foment dissent and division, to belittle certain tendencies and generally to demoralise people. Anarchists are also doing this to each other via the same channels.

Comments Pages and Forums

Comments pages are extremely problematic. Perhaps, in the early days of independent media, they were useful, informative and democratic, but things change and we see pretty much no value in a comments page and would even go so far as to say that they are nothing more than a state asset for the reason outlined before. Furthermore, technology is not neutral – it changes behaviour and we have to be aware of this. The anonymity of the internet brings out the worst in human nature and it has brought out the worst in anarchists who are no exception to the rule as far as this goes. Whilst speed and proliferation have their value, their negative aspect is lack of discretion, lack of thoughtfulness and the ability to 'press send' on vicious, piss-taking and utterly useless comments (only useful for the state project of destroying its opposition) that you would never say to somebody's face. Anarchists regularly post on far-right comments pages and forums precisely in order to sow dissent and spread misinformation within and amongst the far-right groups. We can be sure all our opponents are doing the same thing to us.

The comments pages are totally poisonous in the main and are mostly a forum for insider-sarcasm, cyber-bullying and COINTELPRO-type divide-and-rule tactics. Comments pages, websites and forums also lead to specialisation due to the need for constant moderation - such as removal of the worst posts - requiring someone to basically spend the majority of their time on the computer. The same goes for almost any counter-information service.

Stonewalling Mainstream Media

The internet has enabled anarchists to communicate directly with each other and anonymous readers without the risk of being misinterpreted, and misrepresented by the mainstream media, and to report news which mainstream media are forbidden to report.

However, this also means that we may seem often only to be communicating with ourselves, interested corporations, and government and security services. Very often, it seems to be a passive process that involves no social relationship or conversation outside itself: we create a website or a blog, we put it out there and we hope someone reads it. This can lead to a subcultural cyber-ghetto and is different from the counter-info process that used to exist before the internet.

Criticisms of the mainstream media aside, and it has certainly become a more blatant government and corporate tool in the last ten years, if we are going to put energy into counter-information, then we feel that if we desire to try and reach people then we'll have to think about where they go for information, and not just rely on them finding us. Action still remains the best propaganda when it strikes the enemy clearly.

Ownership

The documents, communiqués and translations on our website belong to the struggle against the existent. We do not believe they belong to us, they belong to the struggle. We are not interested in attachment to the information that we

transmit nor the results of our production. They are for anyone to take and use as they want. It belongs to everyone. We have no interest in being cited as a source for anything, and additionally, everyone should doubt everything that they read on the internet because it could be false. The struggle is made in the street and in your daily life, not on the internet. There will be a time when all this infrastructure we use will either collapse, or be destroyed and at that moment, these counter-info structures will disappear too and/or be eclipsed. Until that time we'll use these methods against the system as best we can, fighting assimilation through permanent conflict and refusing all intellectual property rights.

-

*** *Barcelona : The City of the Bombs will Burn Again***

<http://325.nostate.net/?p=5327>

<http://325.nostate.net/?p=5188>

<http://325.nostate.net/?p=5182>

<http://325.nostate.net/?p=5062>

<http://325.nostate.net/?p=5040>

<http://325.nostate.net/?p=4819>

<http://325.nostate.net/?p=3805>

Προδιαγραφές - Απάντηση στο Στέκι Ναδίρ:

Μερικές σκέψεις πάνω στη χρήση της τεχνολογίας απο κάποιους λουδδίτες:

Το διαδίκτυο και για τί είναι χρήσιμο:

Το διαδίκτυο είναι μια μεγάλη πηγή. Επιτρέπει στους συντρόφους να έρευνα εύκολα, να επικοινωνούν πέρα απ'τα σύνορα επίπεδο και να αρχίσουν να αναπτύσσουν σχέσεις, κοινή προτάγματα και ιδέες όπου δεν είναι δυνατή η επικοινωνία πρόσωπο με πρόσωπο. Σε μια εποχή που η σχέση **συγγένειας** είναι πιο πιθανό να βρεθεί σε μια απόσταση παρά στη συγκεκριμένη γεωγραφική θέση σας, τότε παρέχει την αίσθηση και την πραγματικότητα του κοινού αγώνα, ανεβάζει το ηθικό, την αλληλεγγύη και την υποστήριξη και παρέχει πολύτιμες πληροφορίες. Οι ιστοσελίδες Αντιπληροφόρησης μας δίνουν μια μη-εταιρική αρένα για τη μετάδοση άρθρων, ειδήσεων και αναλύσεις.

Αλλά η αντι-πληροφόρηση και η τεχνολογία των υπολογιστών τρώνε χρόνο, ειδικά σε μια περίοδο υπερφόρτωσης πληροφοριών και μπορούμε εύκολα να περάσουμε όλες τις μέρες μας, πίσω από την οθόνη, ψάχνοντας, διαβάζοντας, το φιλτράροντας και αναδημοσιεύοντας ειδήσεις, ενώ ο αριθμός των ατόμων στους δρόμους, που ασχολούνται με την επίθεση, γίνεται μικρότερη.

Έτσι, όποιος ενδιαφέρεται για αντι-πληροφόρηση θα πρέπει να λάβει υπόψην αυτά τα πράγματα. Και πρέπει επίσης να λάβει υπόψην τα ακόλουθα: πώς

ταυτίξεστε με την υπηρεσία αντιπληροφόρησης που παρέχετε-

- γιατί τρέχετε μια αντιπληροφοριακή υπηρεσία;
- αναδημοσιεύετε προκηρύξεις που έχουν αναρτηθεί ήδη σε άλλες ιστοσελίδες, γιατί;
- η συμμετοχή σας σε μια ιστοσελίδα αντιπληροφόρησης εμποδίζει τη συμμετοχή σας σε άλλες πτυχές του αγώνα, όπως ως τη πραγματοποίηση επιθέσεων; ή είναι αναπληρωματική δραστηριότητα;

Προκυρηξεις, Μεταφράσεις και Αντιπληροφόρηση

Ένα από τα μεγάλα οφέλη από την αμφιλεγόμενη επιλογή να αναλάβουν

καποιοί μια συνεχόμενη ονομασία για τις επιθέσεις – αντι να προσποιούνται ότι είναι διαφορετικές ομάδες ανθρώπων - είναι ότι δεν χρειάζεται να λετε τα πάντα κάθε φορά σε μια προκύρηξη προκειμένου να κατασταθει σαφής η θέση σας, γιατί οι αναλήψεις θα είναι συσσωρευτικές - οι αναγνώστες ακολουθούν την εξέλιξη των ιδεών, την ανάλυση και οποιαδήποτε κλιμάκωση. Μια καλή μέθοδος να μειωθούν και η μετάφραση και η επανάληψη της (αντι-)πολιτικής θέσης και ανάλυση των ομάδων συγγένειες αποδεικνύεται από συντρόφους στη Βαρκελώνη * που δημοσίευσαν μια ανάληψη για έναν αριθμό δράσεων στο τέλος της μίας χρονικής περιόδου. Προβλήματα μετάφρασης - το οποίο είναι ένα ζήτημα μιας και ολη η δουλειά πέφτει σε μερικούς ώμους - μπορεί να γίνει ευκολότερη με τη διατήρηση των αναλήψεων για τις επιθέσεις απλές και στο νοημα, αν κάποιοι το θεωρούν πρέπον. Σε καμία περίπτωση δεν θέλουμε να δούμε την εξέλιξη του αναρχικών / αυτόνομων “πρακτορίων τύπου”, ή απλώς σχολιασμού, και θα θέλαμε να επανέλθουμε στην πρόταση της ΣΠΦ/ΑΑΟ **Φωτιά και Μπαρούτι - Από την Ινδονησία μεχρι τη Χιλή ...**

... "Η προοπτική ενός άτυπου χαοτικό δίκτυο συνυποστήριξης των αναρχικών πυρήνων είναι ικανή να προκαλέσει σοβαρά προβλήματα στην ομαλή λειτουργία του συστήματος. Πρόκειται για μια μετρήσιμη απειλή η οποία όμως δεν θα πρέπει να καταναλώνεται σε αμοιβαίους και αυθεντικούς χαιρετίσμούς μεταξύ των πυρήνων και των ατομικότητων που την απαρτίζουν.

Είναι σημαντικό να κάνουμε το επόμενο βήμα. "... ΣΠΦ/ΑΑΟ

Ασφάλεια

Πολλοί ακτιβιστές συμπεριφέρονται εντελώς παρανοϊκα, χωρίς κανένα λόγο, αλλά υπάρχουν πολλοί καλοί σύντροφοι που δεν λαμβάνουν αρκετά απλές προφυλάξεις κατά της ηλεκτρονικής παρακολούθησης, και συχνά αυτο συμβαίνει γιατί κανείς δεν ξέρει πραγματικά πόσο τους κατασκοπεύουν. Χρησιμοποιώντας τις υπηρεσίες εταιριών όπως το Yahoo, το Gmail, το Hotmail για την οργάνωση μας είναι σαν να παραδίδουμε στους μπάτσους και στις ιδιωτικές εταιρείες πληροφοριών όλες τις λεπτομέρειες αυτοπροσώπως. Αφήνοντας όλα τα απεσταλμένα και ληφθέντα e-mail στο λογαριασμό για να τα διαβάζουν οι μπάτσοι, χρησιμοποιώντας αληθινά ονόματα για τις ηλεκτρονικές επικοινωνίες και την επικοινωνία μεταξύ σας σαν να ήταν μια ασφαλή γραμμή δεν είναι μια καλή ιδέα. Δεν είναι. Αν δεν καταλαβαίνετε πώς λειτουργεί

κάτι, δεν θα είστε ποτέ σε θέση να το χρησιμοποιήσετε με ασφάλεια. Όχι μόνο αυτό, αλλά πολλοί εξακολουθούν να μην γνωρίζουν ότι ο ίδιος ο υπολογιστής σαν συσκευή καταγράφει ό, τι είναι γράφεται πάνω του. Ακόμη και αν τα κείμενα διαγράφονται, ο υπολογιστής κρατά μια «σκιά» του κειμένου στο σκληρό δίσκο του-το οποίο μπορεί να διαβάσει αν ο υπολογιστής σας έχει κατασχεθεί. Υπάρχουν διάφοροι τρόποι για να αντιμετωπιστεί αυτό - εκτός από το να μην γράφετε τίποτα ευαίθητο στον υπολογιστή το δικό σας. Μπορείτε να το κρατήσετε μακριά από το διαδίκτυο, χρησιμοποιήστε πλήκτρα- περιπλέκτες, προγράμματα κρυπτογράφησης και βεβαιωθείτε ότι αντικαθιστάτε τον υπολογιστή σας κατά διαστήματα, καταστρέφοντας και πετώντας τον παλιό υπολογιστή (μην το δώσει σε κάποιον άλλο). Όλα τα νεά τηλέφωνα, ταμπλέτες, και άλλες κινητές τεχνολογίες είναι συσκευές εντοπισμού.

Βασικά, πρέπει να μάθουμε μερικά απλά μέτρα. Αυτό μπορεί να είναι δύσκολο, ιδίως για εκείνους απο μας που είναι ανθεκτικοί σε θέματα τεχνολογίας. Ποτέ δεν τα πήγαμε καλά με το λογισμικό ανοικτού κώδικα και προσωπικά δεν έχουμε ούτε την ενέργεια, επιθυμία ή την άνεση με τους υπολογιστές για να ασχοληθούμε με την αναβάθμιση του λογισμικού μας ή τις γνώσεις μας, αλλά θα πρέπει να μάθουμε για τις ταχείες τεχνολογικές αλλαγές και τα μέτρα ασφαλείας. Λέμε ότι αξίζει να κάνουμε, αλλά δεν μπορούμε ποτέ να βασιζόμαστε σε αυτό: η εμπειρία τους σε αυτά τα θέματα θα είναι πάντα πολύ μεγαλύτερη από τη δική μας και δεν μπορούμε ποτέ να ξέρουμε ακριβώς πόσο προχωρημένη είναι η τεχνολογία επιτήρησης τους.

Σε χώρες όπου είναι δυνατόν να πάρεις μη εγγεγραμμένα κινητά τηλέφωνα (αλα καρτ), τα κινητά τηλέφωνα και οι κάρτες SIM, επίσης, πρέπει να αλλάζουν τακτικά, αν και συσκευές «IMSI catcher» που χρησιμοποιούνται από τις ειδικές μονάδες της αστυνομίας σημαίνει ότι ξεφορτωνοντας το κινητό σας τηλέφωνο τακτικά δεν πρόκειται να αποτρέψει τη συνεχή επίβλεψη του τηλεφώνου σας αφού η συσκευή του «IMSI catcher» θα έχει αναλύσει πρότυπα χρήσης: τηλεφωνικούς αριθμούς, μνηματα και τοποθεσίες (εκτός αν όλες τις επαφές σας επίσης αλλάξουν το τηλέφωνό τους την ίδια στιγμή, οι αναλυτές ασφαλείας μπορούν να βρουν εκ νέου το σχέδιάγραμμα), αλλά αυτό το κάνει λίγο πιο δύσκολο γι 'αυτούς. Έχοντας ένα ξεχωριστό τηλέφωνο για ανθρώπους όπως η οικογένειά σας (που είναι συχνά η ομάδα «ελέγχου» για κάθε ομάδα επιτήρησης) και ένα άλλο για τους συντρόφους σας είναι επίσης μια καλή ιδέα, αν και, φυσικά, αν είναι πάντα ενεργοποιημένο στον ίδιο χώρο ένα

«IMSI catcher», είτε του δικτύου ή φορητό σε ένα χαρτοφύλακα θα το καταγράψει αυτό και κατά πάσα πιθανότητα θα παρακολουθεί και τα δθo τηλέφωνα. Τα μηνύματα SMS καταγράφονται από τις εταιρείες τηλεφωνίας, εγγράφως, οπότε στην πραγματικότητα καλύτερα είναι να τηλεφωνήσεις σε κάποιον παρα να στείλεις γραπτό μήνυμα, γιατί αν δεν είστε ήδη υπό επιτήρηση δεν υπάρχει μόνιμη βάση δεδομένων του περιεχομένου των τηλεφωνικών κλήσεων.

Η Αστυνομία και οι τακτικές υπηρεσιών ασφαλείας είναι φυσικά διαφορετικές από χώρα σε χώρα. Η ιταλική αστυνομία φαίνεται να χρησιμοποιεί περισσότερο ακατέργαστες συσκευές “υποκλοπών” . η Γερμανία χρησιμοποιεί την τεχνολογική επιτήρηση και μεγάλο αριθμό «civvies» (ασφαλίτες με πολιτικά που έχουν ανατεθεί σε έναν στόχο) και το Ηνωμένο Βασίλειο χρησιμοποιεί μυστικούς πράκτορες, προηγμένη τεχνολογική επιτήρηση και τη κουλτούρα της ρουφιανιάς. Φαίνεται, επίσης, ότι χρησιμοποιεί και τια δικά μας μέσα μαζικής ενημέρωσης, ιδιαίτερα τα φόρουμ και τα σχόλια στις σελίδες, για την προώθηση του «sweetgrassing» [“ψίλορουφιανιά”] (Λέγοντας απλώς αρκετά για συγκεκριμένους αναρχικούς για να μην είναι ρουφιανιά, αλλά η ταυτοποίηση ατόμων να είναι λίγο πολύ προφανής σε όποιον γνωρίζει), για να υποδαυλίσουν την διαφωνία και τη διαίρεση, να υπονομεύσουν ορισμένες τάσεις και γενικά να αποθαρπύνουν τους ανθρώπους. Και οι αναρχικοί κάνουν το ίδιο ο ένας στον άλλον μέσω των ίδιων διαύλων.

Σελίδες σχολιασμού και Φόρουμ

Οι σελίδες σχολιασμού είναι εξαιρετικά προβληματικές. Ίσως, κατά τις πρώτες ημέρες των ανεξάρτητων μέσων ενημέρωσης, να ήταν χρήσιμες, πληροφοριακές και δημοκρατικές, αλλά τα πράγματα αλλάζουν και δε βλέπουμε καμία αξία σε μια σελίδα σχολιασμού και ακόμα παραπέρα θα λέγαμε ότι δεν είναι τίποτα περισσότερο από ένα περιουσιακό στοιχείο του κράτους για το λόγο που περιγράφεται πριν. Επιπλέον, η τεχνολογία δεν είναι ουδέτερη - αλλάζει συμπεριφορά και θα πρέπει να το γνωρίζουμε αυτό. Η ανωνυμία του Διαδικτύου αναδεικνύει το χειρότερο της ανθρώπινης φύσης και ανέδειξε το χειρότερο των αναρχικών που δεν αποτελούν εξαίρεση σε αυτόν κανόνα. Ενώ η ταχύτητα διάδοσης έχει την αξία της, αρνητική πλευρά της είναι η έλλειψη διακριτικότητας, η έλλειψη σκέψης και η ικανότητα του να «πατάς αποστολή», μοχθηρών χλευαστικών και παντελώς άχρηστων σχολίων (χρήσιμα μόνο για το έργο

της κυβέρνησης να καταστρέψει την ανίσταση) που ποτέ δεν θα λέγαμε σε καποιόν πρόσωπο με πρόσωπο. Οι αναρχικοί τακτικά δημοσιεύουν σε ακροδεξιές σελίδες σχολιασμού και φόρουμ, ακριβώς για να σπείρουν τη διαφωνία και παραπληροφόρηση εντός και μεταξύ των ακροδεξιών ομάδων. Μπορούμε να είμαστε σίγουροι ότι όλοι οι αντίπαλοι μας κάνουν το ίδιο πράγμα σε μας.

Οι σελίδες σχολιασμού είναι κυρίως εντελώς δηλητηριώδη στην και είναι ως επί το πλείστον ένα φόρουμ για ένδο-σαρκασμό, κυβερνο-εκφοβισμού και COINTELPRO τύπου τακτική του διαίρει και βασίλευε. Σελίδες σχολιασμού, ιστοσελίδες και φόρουμ, επίσης οδηγούν σε εξειδίκευση, λόγω της ανάγκης για συνεχή μετρίασμό - όπως η αφαίρεση από τις χειροτέρων άρθρων- που στην ουσία απαιτούν κάποιους να περνάνε ουσιαστικά το μεγαλύτερο μέρος του χρόνου τους στον υπολογιστή. Το ίδιο ισχύει για σχεδόν οποιαδήποτε υπηρεσία αντι-πληροφόρησης.

Αποφυγή των Μ.Μ.Ε

Το Διαδίκτυο έδωσε τη δυνατότητα σε αναρχικούς να επικοινωνούν απευθείας μεταξύ τους και με ανώνυμους αναγνώστες χωρίς τον κίνδυνο να παρερμηνευθούν, και διαστρεβλωθούν από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, και να προβάλλουν ειδήσεις που τα μέσα μαζικής ενημέρωσης απαγορεύεται να προβάλλουν.

Ωστόσο, αυτό σημαίνει επίσης ότι μπορεί να φαίνεται συχνά ότι επικοινωνούμε μόνο με τον εαυτό μας, τις ενδιαφερόμενες εταιρείες, τη κυβέρνηση και τις υπηρεσίες ασφαλείας. Πολύ συχνά, φαίνεται να είναι μια παθητική διαδικασία που δεν περιλαμβάνει καμία κοινωνική σχέση ή συνομιλία έξω από τον εαυτό της: δημιουργούμε μια ιστοσελίδα ή ένα blog, το βάζουμε εκεί έξω και ελπίζουμε ότι κάποιος το διαβάζει. Αυτό μπορεί να οδηγήσει σε κυβερνο-γκέτο υποκουλτούρας και είναι διαφορετική από την διαδικασία αντιπληροφόρησης που υπήρχε πριν από το διαδίκτυο.

Περα απο τις κριτικές των μέσων μαζικής ενημέρωσης, αν και έχουν γίνει σίγουρα ένα απο τα πιο κραυγαλέα κρατικά και εταιρικά εργαλεία τα τελευταία δέκα χρόνια, αν πρόκειται να ξοδέψουμε ενέργεια στην αντι-πληροφόρηση, τότε πιστεύουμε ότι αν επιθυμούμε να προσπαθήσουμε να προσεγγίσουμε ανθρώπους τότε θα πρέπει να σκεφτούμε το πού πάνε για πληροφορίες, και όχι μόνο να στηριζόμαστε στο ότι θα μας βρουν. Η

δράση παραμένει η καλύτερη προπαγάνδα όταν χτυπά τον εχθρό ξεκαθαρά.

Ιδιοκτησία

Τα έγγραφα, οι προκυρήξεις και οι μεταφράσεις στην ιστοσελίδα μας ανήκουν στον αγώνα ενάντια στο υπάρχον. Εμείς δεν πιστεύουμε ότι ανήκουν σε μας, ανήκουν στον αγώνα. Δεν μας ενδιαφέρει η σύνδεση με τις πληροφορίες που μεταδίδουμε ούτε τα αποτελέσματα της παραγωγής μας. Είναι για τον καθένα να τα πάρει και να χρησιμοποιήσει όπως θέλει. Ανήκουν σε όλους. Εμάς δεν μας ενδιαφέρει να αναφέρομαστε ως πηγή για τίποτα, και επιπλέον, ο καθένας θα πρέπει να αμφιβάλλει για όλα αυτά που διαβάζει στο διαδίκτυο, γιατί θα μπορούσε να είναι ψέματα. Ο αγώνας είναι στο δρόμο και στην καθημερινή σου ζωή, όχι στο Διαδίκτυο. Θα υπάρξει μια στιγμή που όλη αυτή η υποδομή που χρησιμοποιούμε είτε θα καταρρεύσει, ή θα καταστραφεί και εκείνη τη στιγμή, αυτές οι αντιπληροφοριακές δομές θα εξαφανιστούν επίσης και/ή θα εκλείψουν. Μέχρι τότε θα χρησιμοποιήσουμε αυτές τις μεθόδους κατά του συστήματος όσο καλύτερα μπορούμε, μέσα από την καταπολέμηση της αφομοίωσης με μόνιμη σύγκρουση και άρνηση όλων των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας.

* Βαρκελώνη: Η Πόλη της Βόμβας θα Ξανακαεί

<http://325.nostate.net/?p=5327>

<http://325.nostate.net/?p=5188>

<http://325.nostate.net/?p=5182>

<http://325.nostate.net/?p=5062>

<http://325.nostate.net/?p=5040>

<http://325.nostate.net/?p=4819>

<http://325.nostate.net/?p=3805>

Qualifiche – Risposta a Steki Nadir

Alcuni pensieri luddisti sull'uso che facciamo della tecnologia.

L'internet e i suoi vantaggi

L'internet rappresenta una grande risorsa. Permette ai compagni di fare ricerca in modo agevole, di comunicare oltre i confini, di sviluppare relazioni e di condividere progettualità e idee che non è possibile comunicare faccia a faccia. In un periodo in cui l'affinità si trova più facilmente a distanza di quanto non si trovi nella propria località geografica, l'internet fornisce il senso e la realtà di lotte condivise, solleva il morale, incentiva la solidarietà e il supporto e fornisce informazioni di valore incalcolabile. I siti di controinformazione rappresentano uno spazio non-corporativo per la trasmissione di articoli, notizie e analisi.

Ma la controinformazione e la tecnologia informatica prendono tempo, specialmente in un periodo di eccesso di informazione; per cui ci ritroviamo facilmente a trascorrere intere giornate davanti allo schermo a cercare, leggere, filtrare e riproporre notizie, mentre il numero di persone impegnate nell'attacco sulla strada diminuisce.

Chiunque abbia interesse nella controinformazione dovrebbe tenere questi fatti in considerazione. E dovrebbe anche considerare i seguenti punti:

- In che modo ti identifichi con il servizio di controinformazione che fornisci?
- Perché porti avanti un servizio di controinformazione?

- Stai riproponendo comunicati già apparsi su altri siti, perché?
- Il tuo coinvolgimento in un sito di contro-informazione impedisce la tua partecipazione ad altri aspetti della lotta come quello dell'attacco? O si tratta di un'attività sostitutiva a quella dell'attacco?

Comunicati, traduzioni e contro-informazione

Uno dei grandi vantaggi insiti nella scelta controversa di adottare un acronimo per rivendicare gli attacchi – invece di fare finta di essere un gruppo diverso di persone – è che con l'acronimo non hai bisogno di dire ogni volta tutto in un comunicato per chiarire la tua posizione perché le tue rivendicazioni sono cumulative, ovvero i lettori saranno in grado di seguire lo sviluppo di idee e analisi. Un buon metodo per attutire sia i problemi relativi alla traduzione che le questioni legate alla ripetizione di posizioni (anti)politiche e di analisi delle affinità coinvolte è stato fornito dai compagni di Barcellona¹ che, alla fine di un dato periodo di tempo, produssero una rivendicazione per un certo numero di azioni. Le questioni insite nella traduzione, che rappresentano un problema per via del fatto che il lavoro cade sulle spalle già sovaccariche di pochi, possono essere rese più facili

¹ *Barcelona : The City of the Bombs will Burn Again* [Barcellona: la città delle bombe tornerà a bruciare]

<http://325.nostate.net/?p=5327>

<http://325.nostate.net/?p=5188>

<http://325.nostate.net/?p=5182>

<http://325.nostate.net/?p=5062>

<http://325.nostate.net/?p=5040>

<http://325.nostate.net/?p=4819>

<http://325.nostate.net/?p=3805>

mantenendo semplice e concisa la rivendicazione di un attacco, se si pensa che questo sia appropriato. Non vogliamo assolutamente assistere all'evoluzione di "agenzie stampa" anarchiche/autonome, o a semplici commenti, e ci piacerebbe tornare alla proposta della CCF-FAI esposta nel loro testo **Fuoco e dinamite – Dall'Indonesia al Cile...**

*“La prospettiva di una rete informale caotica di supporto reciproco tra le cellule anarchiche è in grado di causare seri problemi al tranquillo funzionamento del sistema. **E' una minaccia affidabile, che però non dovrebbe essere consumata in mutui e autentici saluti tra le cellule e le individualità che la compongono.***

E' importante passare al passo successivo.” CCF-FAI

Sicurezza

Ci sono attivisti che se ne vanno in paranoia senza motivo, ma ci sono anche dei compagni che non prendono nemmeno le più semplici precauzioni contro la sorveglianza elettronica, sprattutto quando nessuno sa realmente fino a che punto si viene spiati. Il nostro utilizzo di servizi corporativi quali Yahoo, Gmail e Hotmail equivale a consegnarci nelle mani degli sbirri e delle agenzie di sorveglianza privata. Lasciare nella nostra casella di posta elettronica tutte le e-mail che spediamo e che riceviamo, usare nomi veri nelle comunicazioni elettroniche e comunicare tra noi con questo mezzo come se fosse sicuro non è una buona idea. Non lo è affatto. Se non sai come funziona qualcosa, non sei in grado di usarla in modo sicuro. Non solo, molti non sanno ancora che se si scrive qualcosa usando il computer, quest'ultimo registra

tutto. Anche se un testo viene cancellato, il computer ne conserva un' "ombra" sull'hard-drive, che verrà letta se il computer viene confiscato. Ci sono molti espedienti per aggirare questo problema, oltre all'accortezza di non usare il computer per scrivere cose delicate. Puoi tenerlo disconnesso dall'internet, utilizzare tasti per codificare messaggi e programmi di criptaggio e avere cura di sostituire periodicamente il tuo computer, disturggendo ed eliminando il vecchio computer (non darlo mai a qualcun altro). Tutti gli ultimi modelli di telefono, tablet e di altre tecnologie mobili sono dispositivi di localizzazione e identificazione.

Dobbiamo imparare alcune semplici misure fondamentali. Questo può risultare difficile, specialmente per chi è refrattario alla tecnologia. Non siamo mai andati d'accordo con i software open-source, né abbiamo l'energia, il desiderio o la voglia di aggiornare il nostro software o le nostre conoscenze informatiche, ma dobbiamo informarci sui rapidi cambiamenti tecnologici e sulle misure di sicurezza. Vale la pena farlo ma non possiamo mai fare affidamento su questo: la loro perizia in questa materia sarà sempre maggiore della nostra e di fatto noi non sapremo mai esattamente quanto siano avanzate le loro tecnologie di sorveglianza.

Nei paesi dove è possibile ottenere telefoni cellulari senza registrarsi (Pay-As-You-Go), sia gli apparecchi che le schede SIM devono essere cambiati periodicamente, sebbene le unità speciali di polizia dispongano di "IMSI catcher", dispositivi che consentono di continuare la sorveglianza telefonica anche se ci si disfa regolarmente del proprio telefono. Questi dispositivi, infatti, avranno già analizzato gli schemi d'uso: numeri telefonici, messaggi e localizzazioni (perciò, a meno che tutti i tuoi contatti cambino telefono nello stesso tempo,

gli analisti della sicurezza potranno ritrovare gli schemi), ma disfarsi del telefono rende le cose un po' più difficili per loro. Avere un telefono per contattare i tuoi familiari (che sono spesso il gruppo più controllato dalle squadre di sorveglianza) e un altro telefono per contattare i tuoi compagni è una buona idea, sebbene, naturalmente, se questi apparecchi sono accesi sempre nello stesso posto, un dispositivo "IMSI catcher" presente nella rete o in un dispositivo mobile registrerà e monitorerà entrambi i telefoni. I messaggi SMS fanno parte di una banca dati che le compagnie telefoniche conservano come documento scritto, per cui è meglio telefonare a qualcuno che mandare messaggi perché, a meno che non sei già soggetto a sorveglianza, le chiamate telefoniche non hanno una banca dati permanente.

Le tattiche adottate dalla polizia e dai servizi di sicurezza cambiano da paese a paese. Sembra che la polizia italiana usi dispositivi di intercettazione più rozzi, la Germania utilizza sorveglianza tecnologica e ricorre a un consistente numero di "civvies" (sbirri in abiti civili che si occupano di un dato obiettivo) e il Regno Unito si affida ad agenti sotto copertura, a tecnologie di sorveglianza avanzate e a una cultura basata sull'uso di informatori. Sembra anche che le autorità usino i nostri mezzi di comunicazione, specialmente le pagine dei forum e dei commenti, per promuovere una forma di "ruffianaggio gentile" (dire cose su certi anarchici in modo che questo non sia proprio spiare ma che sia sufficiente a rivelare facilmente l'identità di qualcuno), fomentare disaccordi e divisioni, screditare certe tendenze e in generale demoralizzare la gente. Anche gli anarchici fanno questo gli uni agli altri attraverso gli stessi canali.

Pagine di commenti e forum

Le pagine dei commenti rappresentano un problema complesso. Forse erano utili, informative e democratiche durante la prima fase dell'avvento dei media indipendenti, ma le cose sono cambiate e oggi non vediamo alcun valore nelle pagine dei commenti. Possiamo addirittura affermare che queste ultime tornano a vantaggio dello stato per il motivo esposto prima. La tecnologia, inoltre, non è neutrale e dobbiamo essere consapevoli del fatto che essa cambia i suoi comportamenti. L'anonimia dell'internet porta fuori il peggio della natura umana e ha portato fuori il peggio degli anarchici, i quali non costituiscono un'eccezione in questo ambito. Se la velocità e la proliferazione hanno i loro punti positivi, il loro aspetto negativo si esplicita in mancanza di discrezione e di riflessione e nella facilità con cui si possono inviare commenti sgradevoli, fuorvianti e completamente inutili (utili solo al progetto statale di distruggere i suoi oppositori) che non si ha la possibilità di dire direttamente in faccia a qualcuno. Spesso gli anarchici inviano commenti e partecipano a forum di siti di estrema destra allo scopo di esprimere dissenso verso questi siti o di diffondere disinformazione all'interno dei gruppi di estrema destra. Possiamo essere certi che i nostri nemici fanno la stessa cosa a noi.

Le pagine dei commenti sono totalmente negative, in quanto costituiscono più che altro un forum per veicolare sarcasmo, prepotenza cibernetica e tattiche di dividi-e-impera. Le pagine dei commenti, i siti web e i forum portano anche alla specializzazione dovuta al costante bisogno di moderazione, ad esempio alla necessità di rimuovere i commenti peggiori, il che richiede che qualcuno spenda la maggior parte del suo

tempo al computer. Lo stesso si può dire a proposito di qualsiasi servizio di contro-informazione.

Ostruzionismo dei media di massa

L'internet ha permesso agli anarchici di comunicare direttamente tra di loro e con lettori anonimi evitando il rischio di essere fraintesi o di avere il loro messaggio manipolato dai media di massa. Ha anche permesso di veicolare notizie che ai media di massa non è consentito riportare.

L'intenet, tuttavia, ci fa spesso comunicare solo con i nostri compagni, con le corporazioni interessate, con il governo e con i servizi di sicurezza. Spesso diventa un processo passivo che non comporta nessuna relazione sociale e nessuna conversazione che non sia con se stessi: creiamo un sito o un blog, lo rendiamo pubblico e speriamo che qualcuno lo legga. Questo può portare alla creazione di un ghetto sotto-culturale cibernetico, che è diverso dal processo di contro-informazione che esisteva prima dell'avvento dell'internet.

Mettendo da parte le critiche ai media di massa, che negli ultimi dieci anni sono certamente diventati un ovvio strumento nelle mani del governo e delle multinazionali, se vogliamo mettere le nostre energie nella contro-informazione e se desideriamo cercare di catturare l'attenzione della gente, allora dovremo pensare dove la gente va a cercare informazione, e non semplicemente aspettarci che trovino noi. L'azione resta sempre la migliore forma di propaganda quando colpisce il nemico con chiarezza.

Appartenenza

I documenti, i comunicati e le traduzioni pubblicati sui nostri siti appartengono alla lotta contro l'esistente. Non pensiamo che appartengano a noi, appartengono invece alla lotta. Non ci interessa reclamare il possesso dell'informazione che trasmettiamo o delle cose che produciamo. Queste cose sono a disposizione di chiunque le voglia usare come crede, appartengono a tutti. Non ci interessa essere citati come fonte di alcunché; inoltre tutti dovrebbero dubitare di quello che leggono sull'internet perché potrebbe essere falso. La lotta si fa in strada e nella vita quotidiana, non sull'internet. Verrà il tempo in cui tutta l'infrastruttura che usiamo crollerà o verrà distrutta e allora anche le strutture di contro-informazione scompariranno e/o verranno eclissate. Fino a quel momento, useremo queste infrastrutture e questi metodi contro il sistema come meglio possiamo, opponendoci all'assimilazione attraverso il conflitto permanente e il rifiuto di ogni diritto intellettualae di proprietà.